

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
16.12.2020

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Окружного адміністративного суду міста Києва Гарника Кирила Юрійовича критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду міста Києва **Гарника Кирила Юрійовича** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя свавільно встановлював обмеження у реалізації права на мирні зібрання, що нівелювало реалізацію свободи мирних зібрань.

(підпункт 3.6 п. 3 Індикаторів визначення суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно із даними [Єдиного державного реєстру судових рішень](#), суддя 25.07.2013 задовольнив позов Київської міської державної адміністрації та встановив обмеження права на мирні зібрання (пікетування, пішої ходи, демонстрацій, мітингів, зборів щось інше) шляхом заборони необмеженому колу осіб, які реалізують право на мирні зібрання, проведення заходів та встановлення малих архітектурних форм у вигляді наметів, кіосків, навісів у т.ч. тимчасових та пересувних, а також використання гучномовців з 26 липня по 28 липня 2013 року у м. Києві на вул. Лаврська, вул. Грушевського, парк «Володимирська гірка», вул. Хрещатик, Європейська площа, вул. Інститутська, площа Михайлівська та Софіївська, вул. Велика Васильківська.

У цей період відбувалися заходи з нагоди святкування 1025-річчя хрещення Київської Русі, на яких був присутній московський патріарх Кирило.

Водночас Європейський суд з прав людини у [рішенні](#) «Barraco v. France» від 05.06.2009, (заява 31684/05) визнав, що будь-яка подія в громадському місці викликає певною мірою перешкоди для загального перебігу життя, включаючи порушення руху і за відсутності насильства з боку демонстрантів, важливо, щоб влада продемонструвала певний ступінь терпимості щодо мирних зібрань, щоб свобода зібрань не була позбавлена своєї суті і змісту. Право на свободу мирних зібрань захищене державою, яка зобов'язана забезпечити його ефективну практичну реалізацію. Держави повинні не лише охороняти право на мирні зібрання, а й утримуватися від застосування

необґрунтованих обмежень цього права. При обмеженні права на мирні зібрання, суд повинен обрати той спосіб обмеження цього права, який був би адекватним (співмірним).

Суддя ж своїм рішенням, фактично обмежив право усіх мирних зібрань на значній території, що не є співмірним способом обмеження.

2. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно майно члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід, безпідставно не подав інформацію для декларування членом сім'ї.

(підпункт 4.6 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. У майновій декларації за [2014](#) рік вказано, що дружині судді з 2013 року належить на праві власності автомобіль Audi Q5 2013 року випуску вартістю 504 290 грн. Однак у майновій декларації за [2013](#) рік відсутні відомості про вказаний автомобіль.

2.2. У майновій декларації за [2015](#) рік вказано, що дружині судді з 2000 року належить 25% квартири площею 67,1 кв.м в м. Одеса. Однак у майнових деклараціях за [2011](#), [2012](#) та [2013](#) роки відсутні відомості про наявність частки цієї квартири у дружини.

2.3. Згідно із даними майнової декларації за [2015](#) рік суддя у 2012 році набув у власність два машиномісця у м. Києві площею 16,9 кв.м. та 17,10 кв.м. Проте, у майновій декларації за 2012 рік таке майно відсутнє.

2.4. Згідно із даними майнової декларації за [2014](#) рік, суддя мав у власності, в оренді або на праві іншого користування авто Audi A5 2012 року випуску. Проте, у майновій декларації за 2015 рік суддя не задекларував ані таке авто, ані доходу від його ймовірного продажу.

3. Суддя не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно із даними суддівського досьє, до призначення на посаду судді (з жовтня 2008 року по жовтень 2011) Гарник Кирило Юрійович працював спеціалістом в Київському апеляційному господарському суді.

Згідно із даними майнових декларацій з 2011 по 2019 роки сукупний дохід судді та членів його сім'ї становив :

у 2011 році - 872 246 грн., у 2012 - 334 368 грн., у 2013 - 171 554 грн., у 2014 - 364 295 грн., у 2015 - 334 012 грн., у 2016 - 215 134 грн., у 2017 - 201 653 грн., у 2018 - 298 318 грн., у 2019 - 640 085 грн.

Отже, загалом з 2011 по 2019 роки сукупний дохід судді та членів його сім'ї становить 3 431 665 грн.

Згідно із даними майнових декларацій з 2011 по 2019 роки сім'я судді придбала таке майно:

у 2012 році - два машиномісця у м. Київ площею 16,9 кв.м. та 17,10 кв.м., загальною вартістю 230 000 грн. ;

у 2013 році - авто Audi A5 2012 року випуску, вартістю 480 000 грн ;

у 2013 році - авто Audi Q5 2013 року випуску, вартістю 504 290 грн ;

у 2017 році - авто Audi Q7 2016 року випуску, вартістю 1 318 361 грн ;

у 2019 році - квартиру площею 187,7 кв.м. у м. Київ, вартістю 9 765 400 грн ;

Отже, загалом з 2011 по 2019 роки витрати сім'ї судді на придбання майна склали 12 298 051 грн.

Окрім витрат на придбання майна, станом на 2019 у власності судді перебували такі грошові активи: 42 000 доларів США та 4 008 євро.

Також, згідно із даними суддівського досьє, суддя разом із родиною лише протягом 2016-2017 років активно відвідували інші країни, зокрема :

у 2016 році Стамбул протягом 15 днів, Салоніки протягом 4 днів, Ларнаку - 6 днів, Анталію - 7 днів, Амстердам - 4 дні, Відень - 2 дні;

у 2017 році у Домінікану - 9 днів, Барселону - 3 дні, чотири рази відвідував Амстердам - 9 днів, 15 днів, двічі по 3 дні.

До здійснених суддею витрат, очевидно, ще слід додати повсякденні витрати на утримання сім'ї з 4 осіб.

Враховуючи вказані обставини, на думку розсудливого спостерігача, легальність походження в сім'ї судді коштів на набуття вказаного майна та здійснення інших витрат викликає обґрунтовані сумніви.

4. Суддя допускав дії, обумовлені корпоративною солідарністю.

Суддя не реагував на відомі йому випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривав таку поведінку або відомі йому факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

НАБУ проводить розслідування справи за фактами незаконних дій голови та низки суддів Окружного адміністративного суду м. Києва, які мають ознаки тяжких злочинів:

створення злочинної організації, захоплення влади, втручання у діяльність ВККС, втручання у діяльність судових органів. У межах цієї справи оголошено підозри голові суду Павлу Вовку та ще шістьом суддям.

На офіційному сайті НАБУ опубліковані фрагменти записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отримані шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (запис № [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)).

Ці записи свідчать про систематичний протиправний вплив голови суду на суддів з метою винесення неправосудних судових рішень, узгодження з головою суду змісту рішень, винесення рішень на замовлення та в інтересах самих суддів і третіх осіб, протиправний вплив на ВРП, ВККС, КСУ та інші факти використання суддями своїх службових повноважень у протиправних цілях.

Оприлюднені факти стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс. За таких умов виник величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. 25829 громадян підписали [петицію](#) до Президента про ліквідацію Окружного адміністративного суду м. Києва, у відповідь на яку Президент ініціював консультації з Вищою радою правосуддя щодо цього. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ висловився Пленум Верховного Суду, який практично одноголосно зазначив, *«що судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду»*.

21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою *«Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського»*, підписане *«Судді Окружного адміністративного суду міста Києва»*. З нього випливає, що це звернення є реакцією **всього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр сімом суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема, є такі тези:

«Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного – призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за кордону та, таким чином, встановлення контролю над українською державою та її владними органами».

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у дусі теорії змов звели це все до вигаданого плану встановлення контролю над Українською державою з-за кордону. Окрім надуманості цієї тези, така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено в Конституції України, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні сказано таке:

«Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я – справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення».

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування в цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко, відповідно до ст. 290 КПК України, ознайомлюються з матеріалами справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. Отже, справа не «похована» і не проходила «юридичну перевірку».

У публічному доступі немає інформації про особисту позицію судді. Зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, а отже, суддя не вбачає проблем у зафіксованому на записах, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав «захопити судову владу».

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45–46 Висновку КРЕС № 21 (2018), кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але й за судову владу загалом. Судді як представники державної влади зобов'язані повідомляти компетентні судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема про корупційні дії, вчинені колегами.

Також Громадська рада доброчесності виявила дані, які не є самостійною підставою для висновку, однак є такими, що характеризують суддю та можуть бути використані під час оцінювання.

У майновій декларації за 2011 рік суддя задекларував дохід в сумі 808 000 грн за відчуження рухомого та нерухомого майна. Проте в Єдиному державному реєстрі речових прав на нерухоме майно відсутні відомості про наявність у власності судді нерухомості станом на 2011 рік. Таким чином, джерело отриманого суддею доходу потребує додаткових пояснень судді.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до моменту затвердження цього висновку, оскільки суддя не надав контактної інформації.

Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
(є невід'ємною складовою рішення)

16.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила рішення про надання інформації 10 голосами з 14 голосів членів Ради. Жернаков Михайло заявив самовідвід.

У голосуванні взяли участь 10 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Марчук Антон
- 5) Моторевська Євгенія
- 6) Остапенко Дмитро
- 7) Мелких Едуард
- 8) Савчук Андрій
- 9) Соколенко Наталія
- 10) Шепель Тарас

Координатор
Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)